

Przedmiot

Odwołanie wniesione przeciwko wyrokowi Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba w składzie powiększonym) z dnia 3 maja 2007 r. w sprawie T-357/02 Freistaat Sachsen przeciwko Komisji, w którym Sąd ten stwierdził częściową nieważność decyzji Komisji 2003/226/WE z dnia 24 września 2002 r. w sprawie programu pomocy planowanego przez Niemcy — „Program na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw — Poprawa wydajności przedsiębiorstw w Saksonii” — Podprogram 1 (coaching), 4 (uczestnictwo w targach i wystawach), 5 (współpraca) i 7 (promocja wizerunku firmy) (Dz.U. 2003, L 91, s. 13) — Możliwość zastosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw w przypadku pomocy zgłoszonej Komisji przed wejściem tego rozporządzenia w życie.

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 3 maja 2007 r. w sprawie T-357/02 Freistaat Sachsen przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Sprawa zostaje przekazana do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 223 z 22.9.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris — Francja) — Kip Europe SA, Kip (UK) Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH (C-362/07), Hewlett Packard International SARL (C 363/07) przeciwko Administration des douanes — Direction Générale des douanes et droits indirects

(Sprawy połączone C-362/07 i C-363/07) (¹)

(Wspólna Taryfa Celna — Nomenklatura scalona — Klasyfikacja taryfowa — Urządzenia wielofunkcyjne — Urządzenia składające się z modułu drukarki laserowej i modułu skanera, z funkcją kopiowania — Pozycja 8471 — Pozycja 9009)

(2009/C 32/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kip Europe SA, Kip (UK) Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH (C-362/07), Hewlett Packard International SARL (C 363/07)

Strona pozwana: Administration des douanes — Direction Générale des douanes et droits indirects

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris — Wykładnia rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1) w brzmieniu obowiązującym w chwili wystąpienia okoliczności faktycznych w sprawie przed sądem krajowym oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 400/2006 z dnia 8 marca 2006 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej (Dz.U. L 70, s. 9) — Urządzenia składające się z modułu drukarki laserowej, modułu skanera i modułu komputera — Klasyfikacja do pozycji taryfowej 8471 60 40 (Maszyny do automatycznego przetwarzania danych) na podstawie reguły 3b) ogólnych reguł interpretacji nomenklatury scalonej (funkcja drukowania nadająca urządzeniu „zasadniczy charakter”) lub do pozycji 9009 12 00 (Fotokopiarki optyczne) na podstawie uwagi 5 E do działu 84 nomenklatury scalonej (urządzenie wykonujące w autonomiczny sposób funkcje własne — kopiowanie — inne niż przetwarzanie danych)

Sentencja

- 1) Wykładni uwagi 5 E do działu 84 nomenklatury scalonej stanowiącej załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r., należy dokonywać w ten sposób, że „specyficzne funkcje inne niż przetwarzanie danych” zapewniają wyłącznie urządzenia zawierające maszynę do automatycznego przetwarzania danych, bądź współpracujące z taką maszyną, których działanie nie obejmuje przetwarzania danych.
- 2) Jeśli funkcja kopiowania spełniana przez urządzenia będące przedmiotem postępowań przed sądami krajowymi jest drugorzędna, należy je uznać za urządzenia maszyn do automatycznej obróbki danych w rozumieniu uwagi 5 B działu 84 nomenklatury scalonej stanowiącej załącznik I do rozporządzenia nr 2658/87, w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem nr 1719/2005, urządzenia, które przez zastosowanie uwagi 5 C tego działu, są objęte, gdy przedstawione odrębnie, pozycją 8471. W takim przypadku mająca zastosowanie podpozycja musi zostać ustalona przy zastosowaniu uwagi 3 do sekcji XVI CN. Natomiast jeśli znaczenie tej funkcji jest równorzędne do pozostałych dwóch funkcji, urządzenia te należy klasyfikować, w zastosowaniu reguły 3b) ogólnych reguł interpretacji także nomenklatury, do pozycji odpowiadającej modułowi nadającemu temu urządzeniu zasadniczy charakter. Jeśli takie ustalenie jest niemożliwe, należy je zaklasyfikować do pozycji 9009 w zastosowaniu reguły 3c) tych ogólnych reguł.

3) Badanie piątego pytania nie wskazuje na żaden element, który miałby wpływ na ważność pkt 4 załącznika 4 do rozporządzenia Komisji (WE) nr 400/2006 z dnia 8 marca 2006 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 11 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Danfoss A/S, AstraZeneca A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-371/07) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 6 ust. 2 — Świadczenie nieodpłatnych usług przez podatnika do celów innych niż związane z jego działalnością — Prawo do odliczenia podatku VAT — Artykuł 17 ust. 6 akapit drugi — Uprawnienie państw członkowskich do utrzymania w mocy przepisów dotyczących wyłączenia prawa do odliczenia obowiązujących w prawie krajowym w chwili wejścia w życie szóstej dyrektywy)

(2009/C 32/11)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Danfoss A/S, AstraZeneca A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Vestre Landsret — Wykładnia art. 6 ust. 2 i art. 17 ust. 6 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Prawo do odliczenia podatku obciążającego posiłki wydawane nieodpłatnie w stołówce spółki jej klientom i pracownikom — możliwość utrzymania w mocy przez państwa członkowskie przepisów dotyczących wyłączenia prawa do odliczenia obowiązującego w dniu wejścia w życie dyrektywy

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 6 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji

ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu przez państwo członkowskie, po wejściu w życie szóstej dyrektywy, wyłączenia prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej obciążającego wydatki związane z posiłkami wydawanymi nieodpłatnie przez stołówki należące do przedsiębiorstw partnerom handlowym oraz pracownikom w czasie spotkań służbowych, jeżeli w chwili wejścia w życie szóstej dyrektywy wyłączenie to nie było rzeczywiście stosowane w odniesieniu do wskazanych wydatków ze względu na praktykę administracyjną polegającą na opodatkowaniu świadczeń dokonywanych przez stołówki w oparciu o wysokość ceny wytworzenia obliczonej na podstawie kosztów produkcji, to znaczy ceny składników i kosztów wynagrodzenia związanych z przygotowaniem i sprzedażą żywności i napojów oraz kosztów zarządzania stołówką, przy jednoczesnym przyznaniu prawa do pełnego odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej.

2) Artykuł 6 ust. 2 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten, po pierwsze, nie dotyczy nieodpłatnego wydawania posiłków w stołówkach należących do przedsiębiorstw partnerom handlowym w związku ze spotkaniami odbywającymi się w lokalach owych przedsiębiorstw, jeżeli z obiektywnych okoliczności wynika — co winien zbadać sąd krajowy — że posiłki te wydawane są w celach ściśle związanych z działalnością gospodarczą. Po drugie, przepis ten, co do zasady dotyczy nieodpłatnego wydawania posiłków przez przedsiębiorstwo swym pracownikom w lokalach tego przedsiębiorstwa, chyba, że — co również winien zbadać sąd krajowy — potrzeby przedsiębiorstwa, jak na przykład potrzeba zapewnienia sprawnego i nieprzerwanego przebiegu spotkań służbowych, wymagają od pracodawcy zapewnienia takich posiłków.

(¹) Dz.U. C 247 z 20.10.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Ancona — Włochy) — M.I.V.E.R. Srl, Daniele Antonelli przeciwko Provincia di Macerata

(Sprawa C-387/07) (¹)

(Odpady — Pojęcie „tymczasowe składowanie” — Dyrektywa 75/442/EWG — Decyzja 2000/532/WE — Możliwość mieszania ze sobą odpadów oznaczonych różnymi kodami — Pojęcie „opakowania mieszane”)

(2009/C 32/12)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Ancona